

Sygn. akt VII U 2769/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan - Karasińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 listopada 2019 r. w Warszawie

sprawy R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 26 marca 2019 r. znak:(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 marca 2019 r. znak: (...) w ten sposób, że po dokonaniu rozliczenia renty w związku z osiągniętym przychodem w 2018 r. stwierdza, że odwołujący się R. S. pobrał nienależnie świadczenie za okres od 1 stycznia 2018 r. do 31 marca 2018 r., przychód osiągnięty przez odwołującego się uzasadniał zmniejszenie łącznej kwoty świadczenia za 2018 r. o kwotę maksymalnego zmniejszenia, tj. o następujące kwoty: 424,18 złotych (za miesiąc styczeń 2018 r.), 424,18 złotych (za miesiąc luty 2018 r.), 436,82 złote (za miesiąc marzec 2018 r.) oraz stwierdza, że świadczenie pobrane za okres 01 kwietnia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. nie było świadczeniem nienależnie pobranym i nie zobowiązuje do zwrotu świadczenia za ww. okres (kwiecień – grudzień 2018 r.) przez odwołującego się R. S. na rzecz organu rentowego;

2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt VII U 2769/19

UZASADNIENIE

R. S. w dniu 29 kwietnia 2019 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 marca 2019 r., znak: (...). Odwołujący nie zgodził się z żądaniem zwrotu świadczenia za okres od kwietnia do grudnia 2018 r. Uzasadniając swe stanowisko wskazał, że przychód osiągnięty przez niego w 2018 r. znacznie przekroczył kwotę 70% granicznego przychodu, gdyż wyniósł 66.442,91 zł. Wskazał jednak, że w piśmie z dnia 12 marca 2018 r. złożył oświadczenie o rozliczeniu przychodów za 2017 r. i jednocześnie wniósł o zawieszenie w części maksymalnej wypłaty świadczenia rentowego, począwszy od kwietnia 2018 r., o czym powiadomił organ rentowy. Z tego względu, w ocenie odwołującego jego przychód powinien zostać rozliczony pod względem przekroczenia wyłącznie za miesiące styczeń, luty i marzec 2018 r., albowiem za ten okres czasu nie zgłosił zawieszenia wypłaty świadczenia rentowego. W związku z powyższym zdaniem odwołującego z uwagi na fakt, że powiadomił on organ

rentowy o osiągnięciu przychodu z przekroczeniem granicznej kwoty 70% i wniósł o zawieszenie renty, to tym samym ZUS nie może żądać od niego zwrotu świadczenia za okres od kwietnia do grudnia 2018 r. (odwołanie z dnia 29 kwietnia 2019 r. k. 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podnosząc argumentację, którą posłużył się w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, że od 1995 r. odwołujący jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. We wniosku o przeliczenie świadczenia z dnia 12 marca 2018 r. oświadczył, że osiągnął przychód w wysokości przekraczającej kwotę 70% granicznego przychodu. Wobec tego zaistniały okoliczności powodujące zmniejszenie świadczenia o kwotę maksymalnego zmniejszenia wskazaną w art. 104 ust. 9 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z treścią powyższej regulacji, kwota maksymalnego zmniejszenia, podlega podwyższeniu, przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w kolejnych terminach waloryzacji i od dnia 1 marca 2017 r. wynosi 424,18 zł dla rent z tytułu częściowej niezdolności do pracy, a od dnia 1 marca 2018 r. kwota maksymalnych zmniejszeń dla rent z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 436,82 zł. Organ rentowy zaznaczył, że w 2018 r. odwołujący osiągnął przychód w wysokości 66.442,91 zł, tj. przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia – 37.851,70 zł, nie wyższej jednak niż 130% tej kwoty. Świadczenie należało więc zmniejszyć o kwotę maksymalnego zmniejszenia, która wyniosła 5.216,56 zł (2 x 424,18 zł + 10 x 436,82 zł). Świadczenie nie zostało jednak zmniejszone. Wobec tego, kwota w wysokości 5.216,56 zł stanowi nienależnie pobrane świadczenie, podlegające zwrotowi. Na tej podstawie organ rentowy uznał, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona (odpowiedź na odwołanie z dnia 31 maja 2019 r. k. 5-6 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. S., urodzony w dniu (...), od dnia 1 sierpnia 1995 r. uprawniony jest do renty inwalidzkiej II grupy inwalidów, obecnie do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe. Kolejnymi decyzjami organ rentowy dokonywał przeliczenia, waloryzacji oraz podwyższał świadczenie rentowe wnioskodawcy określając jego wysokość. Świadczenie wypłacane odwołującemu wynosiło w 2017 r. 1.140,37 zł miesięcznie i w kolejnym roku zostało przeliczane. Od dnia 1 maja 2018 r. wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 1.180,00 zł. Decyzje organu rentowego dotyczące przeliczenia renty zawierały obszerne pouczenia, w tym dotyczące zasad zawieszania, rozliczania, zmniejszania świadczenia i zwrotu świadczeń nienależnie pobranych. Odwołujący był już wcześniej zobowiązany przez organ rentowy do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, co nastąpiło w decyzji z dnia 24 kwietnia 2015r. (decyzja ZUS z dnia 30 marca 2015r., k. 475-476 akt rentowych, decyzja ZUS z dnia 24 kwietnia 2015r., k. 485 akt rentowych, decyzja z dnia 27 marca 2018r., k. 533 akt rentowych, decyzja ZUS z dnia 27 września 2018r., k. 560 akt rentowych).

Ubezpieczony w dniu 12 marca 2018r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego (wniosek z dnia 12 marca 2018r., k. 521 -521 verte akt rentowych). Do przedmiotowego wniosku dołączył kopię PIT-11 za 2017 r. oraz oświadczenie, że dochód w łącznej wysokości 5.230,52 zł został mu przyznany wyrokiem Sądu Okręgowego tytułem wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w (...) Ochrona spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W treści wniosku ubezpieczony zwrócił się z prośbą o zawieszenie w części maksymalnej wypłaty świadczenia rentowego, począwszy od kwietnia 2018 r., wskazując, że przychód który osiągnie w 2018 r. przekroczy kwotę 70% granicznego przychodu i będzie podlegał zmniejszeniu o kwotę przekroczenia (oświadczenie z dnia 12 marca 2018r., k. 522 akt rentowych, PIT-11 za rok 2017, k. 523 – 529 akt rentowych).

W lipcu 2017r. R. S. uzyskał od (...) Ochrona spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty po 2.615,26 zł brutto. Do Oddziału ZUS w dniu 16 lipca 2018 r. wpłynęło zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione przez (...) Sp. z o.o. w W., zgodnie z którym R. S. zatrudniony na podstawie umowy zlecenia, od 11 lutego 2016 r. do 31 sierpnia 2017 r. osiągnął przychód: w styczniu 2017 r. – 118,68 zł, w lutym 2017r. – 512,09 zł, w marcu 2017 r. – 170,33 zł, w kwietniu 2017 r. - 170,33 zł, w maju 2017r. - 170,33 zł, w czerwcu 2017 r. - 170,33 zł, w lipcu 2017 r. - 170,33 zł i w sierpniu 2017 r. – 340,66 zł

(zaświadczenie z dnia 15 maja 2018r., k. 541 akt rentowych, zaświadczenie z dnia 15 maja 2018r., k. 543 akt rentowych zaświadczenie z dnia 6 lipca 2018r., k. 555).

R. S. miał również zawartą umowę o pracę z KASTA K. K., z tytułu której otrzymywał wynagrodzenie w następujących kwotach: w styczniu 2017 r. – 2.000,00 zł, w lutym 2017 r. – 2.000,00 zł, w marcu 2017 r. – 2.000,00 zł, w kwietniu 2017 r. - 2.000,00 zł, w maju 2017 r. - 2.000,00 zł, w czerwcu 2017 r. - 2.000,00 zł, w lipcu 2017 r. - 2.000,00 zł oraz w sierpniu 2017r. – 3.008,16 zł. W 2017 r. ubezpieczony osiągnął łączny przychód w wysokości 17.00,16 zł. W dniu 16 stycznia 2018 r. ubezpieczony otrzymał zaświadczenie o zarobkach od (...) Sp. z o.o. ze wskazaniem, że w październiku 2018 r. osiągnął przychód w wysokości 1.409,52 zł, w listopadzie osiągnął przychód w wysokości 2.397,27 zł, a w grudniu osiągnął przychód w wysokości 2.477,50 zł. Suma uzyskanego przychodu za ten okres czasu wyniosła 6.284,29 zł. Łączny przychód osiągnięty przez ubezpieczonego w 2018 r. wyniósł 66.442,91 zł (zaświadczenie z dnia 12 września 2018r., k. 556 akt rentowych, informacja o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy k. 527-529, zaświadczenie z dnia 16 stycznia 2018 r. k. 530 akt rentowych).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w dniu 26 marca 2019 r. wydał decyzję znak:(...) w której zobowiązał R. S. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń w kwocie 5.216,56 zł (decyzja z dnia 26 marca 2019 r. znak: (...) – akta organu rentowego).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego z dnia 26 marca 2019 r., znak: (...) ubezpieczony R. S. wniósł odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 29 kwietnia 2019 r. k. 3 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz aktach rentowych odwołującego. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie R. S. od decyzji organu rentowego z dnia 26 marca 2019 r., znak: (...) zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 39 ze zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną, osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania, a także świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia.

Stosownie zaś do treści art. 104 ust. 1 ustawy, prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6 ustawy.

W myśl art. 104 ust. 2 ustawy emerytalnej, za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3. Z kolei zgodnie z ust. 6 ww. przepisu, za przychód, o którym mowa w ust. 1, uważa się również kwoty pobranych zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, wypłacanego na podstawie przepisów Kodeksu pracy, i kwoty świadczenia rehabilitacyjnego i wyrównawczego, zasiłku wyrównawczego i dodatku wyrównawczego. W świetle art. 104 ust. 4 ustawy, przepisy ust. 1, 1a i 2 stosuje się również do osób wyłączonych z obowiązku ubezpieczenia społecznego z tytułu ustalenia prawa do

emerytury i renty lub wykonujących działalność niepodlegającą obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z uwagi na podleganie temu obowiązkowi z innego tytułu.

Na podstawie art. 104 ust. 7 i 8 ustawy, prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba, ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej

70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998r. w wysokości:

- 1) 24% kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998r. - dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;
- 2) 18% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy;
- 3) 20,4% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdują również przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lipca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. z 1992r. Nr 58, poz. 290 ze zm.). Zgodnie z § 7 ust. 1 tego rozporządzenia organ rentowy ustala łączną kwotę dochodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego i porównuje go z sumą kwot obliczonych od kwoty bazowej dla kolejnych miesięcy tego roku kalendarzowego: wskaźnikiem 60%, zwaną dalej "niższą kwotą graniczną dochodu", wskaźnikiem 120%, zwaną dalej "wyższą kwotą graniczną dochodu". Stosownie zaś do treści § 8 ust. 2 powyższego rozporządzenia, jeżeli łączna kwota dochodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego przekroczyła niższą kwotę graniczną, organ rentowy ustala że dochód osiągnięty przez emeryta lub rencistę uzasadniał a) zmniejszenie świadczeń wypłaconych za okres ubiegłego roku kalendarzowego, jeżeli dochód nie przekroczył wyższej kwoty granicznej dochodu, zawieszenie świadczeń wypłaconych za okres ubiegłego roku kalendarzowego, jeżeli dochód przekroczył wyższą kwotę graniczną dochodu oraz kwotę różnicy pomiędzy należn, a wypłaconą kwotą świadczeń, która podlega zwrotowi.

Zgodnie z Komunikatem Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 listopada 2019 r. w sprawie granicznych kwot przychodu dla 2019 r. stosowanych przy zawieszaniu albo zmniejszaniu emerytur i rent (MM.P. 2018 poz. 1270), kwoty graniczne przychodu dla 2018 r. wynoszą odpowiednio:

- 1) 40.638,30 zł – co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 70% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości:
 - 3.206,20 zł – od 1 stycznia 2018 r. do 28 lutego 2018 r.,
 - 3.404,70 zł – od 1 marca 2018 r. do 31 maja 2018 r.,
 - 3.465,70 zł – od 1 czerwca 2018 r. do 31 sierpnia 2018 r.,
 - 3.387,50 zł – od 1 września 2018 r. do 30 listopada 2018 r.,
 - 3.452,20 zł – od 1 grudnia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r.;
- 2) 75.470,60 zł – co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 130% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości:

5.954,30 zł – od 1 stycznia 2018 r. do 28 lutego 2018 r.,

6.322,90 zł – od 1 marca 2018 r. do 31 maja 2018 r.,

6.436,30 zł – od 1 czerwca 2018 r. do 31 sierpnia 2018 r.,

6.291,10 zł – od 1 września 2018 r. do 30 listopada 2018 r.,

6.411,10 zł – od 1 grudnia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r.

W rozpatrywanej sprawie R. S. kwestionował zasadność żądania przez organ rentowy zwrotu nienależnego świadczenia wyłącznie za okres od kwietnia do grudnia 2018 r. wskazując, że wyłącznie co do wcześniejszego okresu od stycznia do marca 2018 r. nie wnosił o zawieszenie w części maksymalnej wypłaty pobieranego świadczenia. W myśl powołanego już art. 138 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej, osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Za nienależnie pobrane świadczenia uważa się między innymi świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania. Żądanie zwrotu nienależnego świadczenia z ubezpieczenia społecznego uzasadnione jest tylko wobec osoby, która otrzymała świadczenie bez podstawy prawnej i tylko wówczas, gdy miała świadomość, że wypłacone świadczenie jej się nie należy. Zwrot "była pouczona o braku prawa" nie może być rozumiany dosłownie; chodzi tu o klasyczne pouczenie, w którym organ rentowy informuje ubezpieczonego, że utraci prawo do świadczenia, gdy wystąpią okoliczności, które zgodnie z przepisami prawa spowodują utratę tego prawa (wyrok Sądu Najwyższego z 28 czerwca 2005r., III UK 63/05). Pouczenie musi być na tyle zrozumiałe, by pobierający świadczenie mógł odnieść je do swojej sytuacji, jednak nie musi odnosić się do indywidualnie pobierającego świadczenie, gdyż nie da się przewidzieć, które z okoliczności wystąpią u konkretnego świadczeniobiorcy.

Zdaniem Sądu, odwołujący został dostatecznie pouczony o okolicznościach uzasadniających zmniejszenie/zawieszenie prawa do renty. Już w decyzji ZUS z dnia 30 marca 2015 r., a także w późniejszych decyzjach o przeliczeniu renty znajdowały się stosowne pouczenia. W pkt. VIII pouczenia wskazano, że w przypadku osiągnięcia przychodu przekraczającego kwotę 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy ostatnio ogłoszonego przez Prezesa GUS, nie więcej niż 130% tego wynagrodzenia - wysokość renty podlega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie wyższą niż kwota maksymalnego zmniejszenia. Należy zatem stwierdzić, że w decyzji o przeliczeniu renty zawarte zostały wprost odniesienia do przepisów, które mają zastosowanie w niniejszej sprawie. Oznacza to, że skarżący został prawidłowo pouczony o braku prawa do pobierania renty w okoliczności osiągnięcia przychodu przekraczającego określony pułap. Co więcej odwołujący był już wcześniej zobowiązany przez organ rentowy do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, co nastąpiło m.in. w decyzji z dnia 24 kwietnia 2015 r. Zdaniem Sądu, pouczenia zawarte w decyzjach ZUS były sformułowane w sposób zrozumiały i prawidłowe ich odczytanie nie wymagało żadnej szczególnej wiedzy, w tym wiedzy prawniczej. Nawet gdyby wnioskodawca nie miał świadomości znaczenia pouczeń, to nie stanowi to o braku ich udzielenia w sposób poprawny, co potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 24 czerwca 2015 r. w sprawie II UK 285/14 oraz w wyroku z 28 czerwca 2005 r. (III UK 63/05).

Mając na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należy, że w sprawie spełnione zostały warunki z art. 138 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Renta została wypłacona odwołującemu w okresie styczeń-grudzień 2018 r. w pełnej wysokości, choć zaistniały okoliczności uzasadniające wstrzymanie jej wypłaty, a wnioskodawca był pouczony o braku prawa do pobrania świadczenia. Miał on również świadomość tego, że należy dokonywać rozliczenia przychodów z uzyskiwanym świadczeniem rentowym, ponieważ w przeszłości zdarzyło się już, że przekroczył dopuszczalną kwotę przychodu i był zobowiązany do zwrotu organowi rentowemu nienależnie pobranego świadczenia. Ubezpieczony wyłącznie, co do okresu kwiecień-grudzień 2018 r. złożył stosowne oświadczenie o zawieszeniu w części maksymalnej wypłaty świadczenia. Takiego oświadczenia nie złożył natomiast, co do okresu styczeń-marzec 2018 r. Ubezpieczony jest więc obowiązany do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia wyłącznie za okres od stycznia do marca 2018 r. Kwota maksymalnego zmniejszenia, przy zastosowaniu wskaźnika

waloryzacji emerytur i rent w kolejnych terminach waloryzacji od dnia 1 marca 2017 r. wynosiła 424,18 zł dla renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, natomiast od dnia 1 marca 2018 r. kwota maksymalnych zmniejszeń dla rent z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosiła 436,82 zł. W 2018 r. odwołujący osiągnął przychód w wysokości 66.442,91 zł, tj. przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia – 37.851,70 zł nie wyższej jednak niż 130% tej kwoty. Świadczenia za okres od stycznia do marca 2018 r. należało więc zmniejszyć o kwotę maksymalnego zmniejszenia, tj. o następujące kwoty: 424,18 zł (za miesiąc styczeń 2018 r.), 424,18 zł (za miesiąc luty 2018 r.) i 436,82 zł (za miesiąc marzec 2018 r.). W przypadku pozostałych miesięcy ubezpieczony złożył natomiast stosowne oświadczenie zwracając się do organu rentowego z prośbą o zawieszenie w części maksymalnej wypłaty świadczenia. W tym zatem zakresie nie pobrał on nienależnych świadczeń, o których mowa w art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Mając powyższe na uwadze, w pkt. 1 wyroku Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 marca 2019 r. znak: (...) w ten sposób, że po dokonaniu rozliczenia renty w związku z osiągniętym przychodem w 2018 r. stwierdził, że odwołujący się R. S. pobrał nienależnie świadczenie za okres od 1 stycznia 2018 r. do 31 marca 2018 r., przychód osiągnięty przez odwołującego się uzasadniał zmniejszenie łącznej kwoty świadczenia za 2018 r. o kwotę maksymalnego zmniejszenia, tj. o następujące kwoty: 424,18 złotych (za miesiąc styczeń 2018 r.), 424,18 złotych (za miesiąc luty 2018 r.), 436,82 złote (za miesiąc marzec 2018 r.) oraz stwierdził, że świadczenie pobrane za okres 1 kwietnia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. nie było świadczeniem nienależnie pobranym i nie zobowiązuje do zwrotu świadczenia za ww. okres (kwiecień – grudzień 2018 r.) przez odwołującego się R. S. na rzecz organu rentowego. W pozostałym zaś zakresie, odwołanie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. (pkt. 2 wyroku).

ZARZĄDZENIE

(...)

M.St.